

ORDONANȚĂ Nr. 66 din 24 august 1999
pentru aderarea României la Convenția cu privire la suprimarea cerinței
supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961

Text în vigoare începând cu data de 1 septembrie 2005

În temeiul art. 107 alin. (1) și (3) din Constituția României și al art. 1 lit. C pct. 8 din Legea nr. 140/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României emite următoarea ordonanță:

ART. 1

România aderă la Convenția cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961.

ART. 2

Autoritățile române competente să aplice apostila prevăzută la art. 3 alin. (1) din Convenție sunt: tribunalele, pentru actele oficiale prevăzute la art. 1 lit. a), c) și d), și prefecturile, pentru actele oficiale prevăzute la art. 1 lit. b).

CONVENȚIE cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine*)
(încheiată la 5 octombrie 1961)

*) Traducere.

Statele semnatare ale prezentei convenții,
dorind să suprimă cerința supralegalizării diplomatice sau consulare a actelor oficiale străine,

au decis să încheie o convenție în acest sens și au convenit asupra următoarelor dispoziții:

ART. 1

Prezenta convenție se aplică actelor oficiale care au fost întocmite pe teritoriul unui stat contractant și care urmează să fie prezentate pe teritoriul unui alt stat contractant.

Sunt considerate acte oficiale, în sensul prezentei convenții:

a) documentele care emană de la o autoritate sau de la un funcționar al unei jurisdicții a statului, inclusiv cele care emană de la ministerul public, de la un grefier sau de la un executor judecătoresc;

b) documentele administrative;

c) actele notariale;

d) declarațiile oficiale, cum ar fi: cele privind mențiuni de înregistrare, viza de investiție cu data certă și legalizări de semnătură, depuse pe un act sub semnătură privată.

Totuși prezenta convenție nu se aplică:

- a) documentelor întocmite de agenți diplomatici sau consulari;
- b) documentelor administrative care au legătură directă cu o operațiune comercială sau vamală.

ART. 2

Fiecare stat contractant scutește de supralegalizare actele căror li se aplică această convenție și care urmează să fie prezentate pe teritoriul său. Supralegalizarea, în sensul prezentei convenții, are în vedere numai formalitatea prin care agenții diplomatici sau consulari ai țării pe teritoriul căreia actul urmează să fie prezentat atestă veracitatea semnăturii, calitatea în care a acționat semnatarul actului sau, după caz, identitatea sigiliului și a ștampilei de pe acest act.

ART. 3

Singura formalitate care ar putea fi cerută pentru a atesta veracitatea semnăturii, calitatea în care a acționat semnatarul actului sau, după caz, identitatea sigiliului sau a ștampilei de pe acest act, este aplicarea apostilei definite la art. 4, eliberată de către autoritatea competentă a statului din care emană documentul.

Totuși formalitatea menționată în alineatul precedent nu poate fi cerută atunci când fie legile, regulamentele sau uzanțele în vigoare în statul în care actul urmează să fie prezentat, fie o înțelegere între două sau mai multe state contractante o înlătură, o simplifică sau scutește actul de supralegalizare.

ART. 4

Apostila prevăzută la art. 3 alin. 1 se aplică chiar pe act sau pe o prelungire a acestuia; ea trebuie să fie conformă cu modelul anexat la prezenta convenție.

Totuși ea poate fi redactată în limba oficială a autorității care o eliberează. Mențiunile care figurează în conținutul ei pot fi date și într-o a doua limbă. Titlul "Apostille (Convention de la Haye du 5 octobre 1961)" va fi menționat în limba franceză.

ART. 5

Apostila este eliberată la cererea semnatarului sau a oricărui alt deținător al actului.

Întocmită în mod corespunzător, ea atestă veracitatea semnăturii, calitatea în care a acționat semnatarul actului sau, după caz, identitatea sigiliului sau a ștampilei de pe acest act.

Semnătura, sigiliul sau ștampila care figurează pe apostilă este scutită de orice atestare.

ART. 6

Fiecare stat contractant va desemna, în virtutea funcțiilor, autoritățile cărora li se atribuie competența de a aplica apostila prevăzută la art. 3 alin. 1.

El va comunica această desemnare Ministerului Afacerilor Externe al Olandei în momentul depunerii instrumentului său de ratificare ori de aderare sau a declarației de extindere. El îi va comunica totodată și orice modificare în desemnarea acestor autorități.

ART. 7

Fiecare dintre autoritățile desemnate potrivit art. 6 trebuie să țină un registru sau un fișier în care să înregistreze apostilele eliberate, indicând:

- a) numărul de ordine și data apostilei;

b) numele semnatarului actului oficial și calitatea în care acesta a acționat sau, pentru actele nesemnate, indicarea autorității care a aplicat sigiliul sau ștampila.

La cererea oricărei persoane interesate autoritatea care a eliberat apostila este obligată să verifice dacă datele din apostilă corespund celor din registru sau din fișier.

ART. 8

Dacă între două sau mai multe state contractante există un tratat, o convenție sau un acord care conține dispoziții ce supun atestarea semnăturii, sigiliului sau ștampilei anumitor formalități, prezenta convenție nu derogă de la aceste formalități decât dacă ele sunt mai riguroase în raport cu cele prevăzute la art. 3 și 4.

ART. 9

Fiecare stat contractant va lua măsurile necesare pentru a evita ca agenții săi diplomatici sau consulari să procedeze la supralegalizări în cazul în care prezenta convenție prevede scutirea.

ART. 10

Prezenta convenție este deschisă semnării statelor reprezentate la a 9-a Sesiune a Conferinței de la Haga de drept internațional privat, precum și Irlandei, Islandei, Marelui Ducat de Liechtenstein și Turciei.

Ea va fi ratificată și instrumentele de ratificare vor fi depuse la Ministerul Afacerilor Externe al Olandei.

ART. 11

Prezenta convenție va intra în vigoare în a 60-a zi după depunerea celui de-al treilea instrument de ratificare prevăzut la art. 10 alin. 2.

Convenția va intra în vigoare, pentru fiecare stat semnatar care o ratifică ulterior, în a 60-a zi după depunerea instrumentului său de ratificare.

ART. 12

Orice stat nemenționat la art. 10 va putea să adere la prezenta convenție după intrarea acesteia în vigoare în baza art. 11 alin. 1. Instrumentul de aderare va fi depus la Ministerul Afacerilor Externe al Olandei.

Aderarea nu va avea efect decât în relațiile dintre statul care aderă și statele contractante care nu vor ridica nici o obiecție împotriva sa în termen de 6 luni după primirea notificării prevăzute la art. 15 lit. d). O asemenea obiecție va fi comunicată Ministerului Afacerilor Externe al Olandei.

Convenția va intra în vigoare, între statul care aderă și statele care nu au ridicat nici o obiecție împotriva aderării, în a 60-a zi după expirarea termenului de 6 luni menționat la alineatul precedent.

ART. 13

Orice stat, în momentul semnării, ratificării sau aderării, va putea să declare că prezenta convenție se va extinde la ansamblul teritoriilor pe care le reprezintă pe plan internațional sau la unul ori mai multe dintre ele. Această declarație va avea efect în momentul intrării în vigoare a convenției pentru statul respectiv.

Ca urmare, orice extindere de această natură va fi comunicată Ministerului Afacerilor Externe al Olandei.

Atunci când declarația de extindere va fi făcută de un stat care a semnat și a ratificat convenția, aceasta va intra în vigoare pentru teritoriile respective conform dispozițiilor art. 11. Atunci când declarația de extindere va fi făcută de un stat care a aderat la convenție, aceasta va intra în vigoare, pentru teritoriile respective, conform dispozițiilor art. 12.

ART. 14

Prezenta convenție va avea o durată de 5 ani, începând cu data intrării sale în vigoare, conform art. 11 alin. 1, chiar și pentru statele care o vor ratifica sau vor adera la aceasta ulterior.

În lipsa denunțării, convenția va fi reînnoită tacit, din 5 în 5 ani.

Denunțarea va fi comunicată Ministerului Afacerilor Externe al Olandei, cu cel puțin 6 luni înainte de expirarea termenului de 5 ani.

Ea va putea fi limitată la unele teritorii cărora li se aplică convenția.

Denunțarea nu va avea efect cu privire la statul care o va notifica. Convenția va rămâne în vigoare pentru celelalte state contractante.

ART. 15

Ministerul Afacerilor Externe al Olandei va comunica statelor vizate la art. 10, precum și statelor care au aderat conform dispozițiilor art. 12:

- a) notificările vizate la art. 6 alin. 2;
- b) semnăturile și ratificările vizate la art. 10;
- c) data la care prezenta convenție va intra în vigoare conform dispozițiilor art. 11 alin. 1;
- d) aderările și obiecțiile vizate la art. 12 și data la care aderările vor avea efect;
- e) extinderile vizate la art. 13 și data la care ele vor avea efect;
- f) denunțările vizate la art. 14 alin. 3.

Drept care subsemnații, special împuterniciți, au semnat prezenta convenție.

Făcută la Haga la 5 octombrie 1961, în limbile franceză și engleză, textul în limba franceză prevalând în caz de divergențe între texte, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Guvernului Olandei și a cărui copie certificată va fi transmisă, pe cale diplomatică, fiecăruia dintre statele reprezentate la cea de-a 9-a sesiune a Conferinței de la Haga de drept internațional privat, precum și Irlandei, Islandei, Marelui Ducat de Liechtenstein și Turciei.